

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-35/18-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić Zaninović članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja M. P. iz M. I., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/584, urbroj: 401-01/03-17-02 od 18. prosinca 2017., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 3. svibnja 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/584, urbroj: 401-01/03-17-02 od 18. prosinca 2017. i naknadu štete u iznosu od 60. 000 eura u kunsnoj protuvrijednosti.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Pučkog pravobranitelja klasa: UP/I-008-03/17-01/01, urbroj: 516-01/1-17-1 od 26. svibnja 2017.

Točkom 1. izreke rješenja tijela prvog stupnja prihvaćen je djelomično prigovor tužitelja protiv obavijesti Pučke pravobraniteljice broj: P.P.U.-31-3-84/17-24 od 21. travnja 2017., te se tužitelju dostavljaju sljedeći akti: dopis Pučke pravobraniteljice broj: P.P.-21-1-651/16 od 11. kolovoza 2016., odgovor Ministarstva unutarnjih poslova broj: 511-01-12-50212/2-16 od 18. kolovoza 2016. s priloženim dopisom Policijske uprave Z. broj: 511-18-01-5/50-16 od 29. srpnja 2017. Točkom 2. izreke rješenja tijela prvog stupnja tužitelju se odbija djelomično zahtjev za pristup informacijama u dijelu koji se odnosi na Izvješće o provedenim provjerama Ministarstva unutarnjih poslova od 29. srpnja 2017.

Tužitelj u tužbi navodi da baš svi dokumenti uprave sadrže nečiji osobni podatak najmanje osobni podatak službenika koji je sastavio dokument i osobe kojoj se dokument uručuje. Ako bi se prihvatilo mišljenje tuženika, Zakon o pravu na pristup informacijama, bio bi prazno slovo na papiru. Ovdje se radi o pravu na rad i pravu na pristup informacijama tužitelja što su prava garantirana Ustavom. Dajući policiji podatke o bilo kome uključujući i tužitelja, potkazivač ili klevetnik se odriče prava na anonimnost i prava na zaštitu svojih osobnih podataka u postupku u kojem je stranka, na što su ga policijski službenici trebali upozoriti. Predlaže da sud provede dokazni postupak i pribavi podatke te nakon provedene rasprave donese presudu kojom je tuženik

dužan učiniti dostupnim tražene informacije te nadoknaditi tužitelju štetu nastalu vođenjem 12 godina upravnog postupka u iznosu izgubljenog prihoda od 60. 000 eura u kunskoj protuvrijednosti, sve u roku od 24 sata.

Tuženik se u odgovoru na tužbu poziva na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama te navodi da je test razmjernosti i javnog interesa procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanja pristupa informaciji ako prevladava javni interes. Upućuje na odredbu članka 2. stavka 1. točke 1. i članka 7. i 11. Zakona o zaštiti osobnih podataka. Također navodi da je u članku 16. Zakona o pravu na pristup informacijama propisana obveza tijela javne vlasti da prije donošenja odluke provede test razmjernosti i javnog interesa. Prvostupanjsko tijelo je provelo taj test te zaključilo da u konkretnom slučaju prevladavaju razlozi za ograničenje pristupa informaciji radi zaštite osobnih podataka. Svaka osoba ima pravo na zaštitu svojih osobnih podataka, a navodi tužitelja da tražena informacija ne može biti zaštićena propisom iz područja osobnih podataka te da se osoba koja daje podatke policiji odriče prava na anonimnost i prava na zaštitu svojih osobnih podataka u postupku u kojem je stranka, nisu razlozi zbog kojih bi se tužitelju trebao omogućiti pristup zatraženoj informaciji. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) sud je odgovor na tužbu tuženika dostavio tužitelju koji se očitovao te naveo da vodi 12 godina upravni postupak za dopuštenje za rad čuvara u kojem tek treba dobiti podatak na osnovu kojeg se može žaliti na nelegalno postupanje MUP-a. Ponavlja da svi dokumenti javne uprave sadrže nečiji osobni podatak te da se ovdje radi o pravu na rad i pravu na pristup informacijama što su prava garantirana Ustavom čemu Povjerenik suprotstavlja pravo na zaštitu od neovlaštenog korištenja osobnih podataka.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavka 3. ZUS-a) sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj i pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

Prema odredbi članka 15. stavka 2. točka 4. ZPPI tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Prema odredbi članka 16. stavka 1. ZPPI tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2.,3., 4., 5.,6. i 7. i stavka 3. i 4. ovog Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Prema stavku 2. citiranog članka Zakona, kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavaka 2.,3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanje pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

Odbijajući zahtjev tužitelja za pristup traženoj informaciji, pravilno su javnopravna tijela ocijenila, i to nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, da bi davanje podataka sadržanih u Izvješću o provedenim mjerama Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske od 29. srpnja 2016. bilo protivno zaštitu osobnih podataka.

Naime, sukladno odredbi članka 2. stavka 1. točke 1. Zakona o zaštiti osobnih podataka (Narodne novine, broj 103/03., 118/06., 41/08., 130/11., 106/12.-proč.tekst), osobni podatak je svaka informacija koja se odnosi na identificiranu fizičku osobu ili fizičku osobu koja se može identificirati (u daljnjem tekstu: ispitanik), osoba koja se može identificirati je osoba čiji se identitet

može utvrditi izravno ili neizravno, posebno na osnovi identifikacijskoj broja ili jednog ili više obilježja specifičnih za njezin fizički, psihološki, mentalni, gospodarski, kulturni ili socijalni identitet.

Prema odredbi članka 11. stavka 2. naprijed navedenog Zakona, zabranjeno je davanje osobnih podataka na korištenje drugim primateljima za čiju obradu, odnosno korištenje nisu ovlašteni prema odredbama članka 7. i članka 8. stavka 2. ovoga Zakona, te ako je svrha za koju se osobni podaci traže na korištenje suprotna odredbi članka 6. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

Budući je pristup traženoj informaciji ograničen sukladno odredbi članka 15. stavka 2. točke 4. ZPPI, i po ocjeni ovog Suda, nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa propisanog odredbom članka 16. stavka 2. ZPPI osnovano je, temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točki 2. ZPPI, odbijen zahtjev tužitelja za pristup traženoj informaciji, koju odluku je pravilno potvrdio i tuženik. Ovo iz razloga jer se prema podacima spisa predmeta ovdje radi o osobnim podacima koji su sukladno naprijed citiranim odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka zaštićeni, a za pristup kojim ne prevladava javni interes. Naime, sukladno odredbi članka 35. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90., 135/97., 8/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 5/14.) svakom se jamči štovanje i pravna zaštita njegova osobnog i obiteljskog života, dostojanstva ugleda i časti time da se sukladno odredbi članka 37. Ustava svakom jamči sigurnost i tajnost osobnih podataka. Također, prema odredbi članka 38. Ustava Republike Hrvatske, jamči se pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti, a ograničenja prava na pristup informacijama moraju biti razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju te nužna u slobodnom i demokratskom društvu, a propisuju se zakonom.

Stoga, imajući u vidu sve naprijed navedeno osnovano su javnopravna tijela zaključila da za informaciju koju tužitelj traži ne prevladava javni interes, već upravno suprotno interes zaštite prava na ograničenje odnosno interes zaštite osobnih podataka budući da, kako to pravilno tuženik navodi, pristup informacijama koji bi se omogućio tužitelju morao bi se pod istim uvjetima omogućiti svakom korisniku na jednak način i pod jednakim uvjetima kako to propisuje odredba članka 8. ZPPI.

Također, tužitelj ne dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja koje bi bilo odlučno za pravilno rješenje ove stvari pa sud nalazi neosnovanim prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza na raspravi prikupljanjem podataka budući da je prema ocjeni ovog Suda činjenično stanje u upravnom postupku pravilno i potpuno utvrđeno, a razlozi zbog kojih se odluka pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

Nadalje, ocjena opravdanosti o vođenju i dugotrajnosti drugih upravnih postupaka nije predmet ovog upravnog spora u kojem se odlučuje o zakonitosti akta tuženika o pravu na pristup informacijama pa stoga nije niti osnovan zahtjev tužitelja za naknadu štete u smislu odredbe članka 22. stavka 4. ZUS-a.

Slijedom navedenog valjalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 3. svibnja 2018.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.